

Nr 29.

Ankom till riksdagens kansli den 15 mars 1927 kl. 4 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition om viss ändring i förordningen den 13 december 1912 (nr 355) angående tullrestitution i vissa fall vid återutförelse av utländsk vara.

(1:a avd.)

I en den 18 februari 1927 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 160, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen besluta, att § 3, andra stycket, i förordningen den 13 december 1912 angående tullrestitution i vissa fall vid återutförelse av utländsk vara skall upphöra att gälla med utgången av juni månad 1927.

Jämlikt nämnda förordning har handelsidkare rätt att i vissa fall vid återutförelse av utländsk vara åtnjuta restitution av den tullavgift, som av honom erlagts för en motsvarande myckenhet från utlandet införd vara av samma slag (handelsrestitution). Enligt andra stycket av 3 § i förordningen må nämnda rätt tillerkännas handelsidkare allenast å plats, där tullkammare finnes. I förevarande proposition har framlagts förslag om upphävande av sistberörda inskränkning med utgången av juni månad 1927.

Utskottet.

Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot förslaget, får, under åberopande av vad chefen för finansdepartementet till ovannämnda statsrådsprotokoll anfört, hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 160, besluta, att § 3, andra stycket, i förordningen den 13 december 1912 angående tullrestitution i vissa fall vid återutförelse av utländsk vara skall upphöra att gälla med utgången av juni månad 1927.

Stockholm den 15 mars 1927.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: se under betänkandet nr 27.